

Kuulokset

Helsingin Kuuloyhdistyksen jäsenlehti

1/2021

- + Kutsu kevätkokoukseen**
- + Keväällä treffataan etänä**
- + Vammaiseksi yhdessä yössä**
- + Vieraskynä**

41. vuosikerta,
perustettu vuonna 1981

JULKAISIJA

Helsingin Kuuloyhdistys ry
Haagan urheilutie 12
00320 Helsinki

VASTAAVA PÄÄTOIMITTAJA

Matti Kumpulainen
pj@helky.fi

TOIMITUS & MEDIAMYynti

kuulokset@helky.fi

TAITTO JA PAINATUS

Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Vuonna 2021 Kuulokset-lehti ilmestyy ainakin kaksi kertaa. Lehden saa jäsenetuna liittymällä Helsingin Kuuloyhdistys ry:n jäseneksi.

ISSN 0786-7719

Kansikuvat: Matti Kumpulainen

Helsingin
Kuuloyhdistys ry

HELKAN TUPA

Haagan urheilutie 12
00320 Helsinki

Puhelin 045 123 2624

Sähköposti: toimisto@helky.fi
Verkkosivut: www.helky.fi

Jäsenkirjuri Jaana Virkki
jasenkirjuri@helky.fi

- 3 Pääkirjoitus:
- 4 Kolumni: Vammaiseksi yhdessä yössä
- 5 Kutsu kevätkokoukseen
- 6 Hallituspalsta
- 6 Hallituksen uudet jäsenet esittäytyvät
- 7 Vieraskynä: Kuinkas tässä tosiasioille näin kävi?
- 9 Aktiivitoiminta
- 10 Helkyn kevään tapahtumia
- 11 Kuulolähipalvelun kevät

SÄHKÖINEN UUTISKIRJE

Tiedotamme yhdistyksen asioista myös sähköisellä uutiskirjeellä. Tilauslomakkeen löydät kotisivuiltamme osoitteesta: www.helky.fi

SEURAA HELKYÄ SOSIAALISESSA MEDIASSA

<https://www.facebook.com/helsinginkuuloyhdistys>

<https://www.instagram.com/helky1934/>

<https://twitter.com/HelkyRy>

HALLITUS 2021

Hallitusjäsenien sähköpostiosoitteet ovat muotoa
etunimi.sukunimi@helky.fi

Matti Kumpulainen, puheenjohtaja

Tiina Aalto, varapuheenjohtaja

Taru Reinikainen, sihteeri

Anneli Salmevaara, rahastonhoitaja

Olli Mäkinen, jäsen

Johanna Suomalainen, jäsen

“On kuin jäätä polttelis” on tapana sanoa silloin, kun jokin asia tuntuu turhauttavalta. Yhdistyksen viime vuosi meni juuri tällaisissa tunnelmissa. Lähes kaikki suunniteltu toiminta peruttiin tai siirrettiin järjestettäväksi myöhemmin tulevaisuudessa. Vertaistapaamiset vaihtuivat etätapaamisiin. Hallituksessa tehtiin vuoden 2021 alussa päätös, että lehdessä julkaistava toimintakalenteri supistetaan minimiin. Turhaan laittaa lehteen tietoa tapahtumista, jotka kuitenkin joudutaan perumaan. Kotisivuillamme kerromme niistä vähistä tapahtumista, joita on mahdollista riittävän turvallisesti järjestää.

Etätapaamiset ovat sentään parempi, kuin ei tapaamisia ollenkaan. Kuten varmasti moni muukin on huomannut, ei etätapaaminen korvaa mitenkään toisen ihmisen henkilökohtaista tapaamista ja läsnäoloa. Lisäksi etätapaamiset ovat henkisesti raskaampia, niitä ei montaa päivän aikana jaksa.

Kuulolähipalvelu päivystää Helkan tuvalla kevään aikana lehden loppupuolelta löytyvän aikataulun mukaisesti. Noudathan erityisohjeistusta asioidessasi kuulolähipalvelussa.

Muutoksen tuulet puhaltavat. Kuuloliiton liittokokouksessa

hyväksyttiin uudet säännöt. Helky on hyvin edustettuna, sillä jäsenemme Jouni Aalto valittiin puheenjohtajaksi ja Ville Myllymäki liittohallituksen jäseneksi. Outi Liuska puolestaan valittiin uusien sääntöjen mukaiseen vaalivaliokuntaan. Helky toivottaa paljon onnea ja viisaita päätöksiä seuraavalle kolmivuotiskaudelle.

Synkänkin talven jälkeen koittaa kevät. Toivottavasti pääsisimme palaamaan pian normaalitilanteeseen ja jatkamaan yhdistyksemme toimintaa täysipainoisesti. Sitä odotellessa voi nauttia pitkästä ajasta kunnan talvesta vaikkapa hiihtämällä.

*Matti Kumpulainen
puheenjohtaja*

Vammaiseksi yhdessä yössä

Teksti: **Taru Reinikainen**

Vammaisuus on monelle vieras asia, eikä aina ymmärretä, että vammat aiheuttavat hyvin eriasteista haittaa. Itse olen vuosikausia tehnyt vaativia asiantuntijatehtäviä ja selvinnyt niistä hyvin ilman ongelmia. Kukaan ei koskaan ajatellut, että voisin olla vammainen, kaikkein vähiten minä itse.

Kuuloni on huonontunut ajan myötä pikkuhiljaa. Lopulta aloin itsekkin kiinnittää huomiota jatkuvaan mitä, mitä-kyselyyni. Mieheni sai minut taivuteltua lääkäriin. Päädyin kuulotesteihin ja minulla todettiin kuulonalenema molemmissa korvissa. Apuvälineeksi määrättiin kuulolaitteet. Samalla minusta oli tullut vammainen.

Itselleni oli kova paikka myöntää, että kuulossani saattaisi ylipäätään olla jotain vikaa. Kuulolaitteet saatuanikin kesti kauan, ennen kuin pystyin kertomaan asiasta avoimesti. Kuulolaitteet tuntui kuuluvan vanhuuteen, ei keski-ikäisyteen.

On myönnettävä kuulolaitteen helpottaneen elämäni. Minun ei enää tarvitse pinnistellä kuulemista, vaan voin yksinkertaisesti lisätä volyyymia laitteeseen. Väärinymmärrykset keskusteluissa ovat vähentyneet ja suomenkielisten tv-ohjelmien seuraaminen on helpottunut. Samalla olen törmännyt tragikoomisiin tilanteisiin. Kuulolaitetta käyttäessäni, joudun pyytämään ystäviäni puhumaan hiljempaa, hehän ovat tottuneet kuulematomuuteeni. Avokonttorin hälyongelmien ratkaisemiseksi minua on pyydetty sulkemaan kuulolaitteeni. Ei normaalikuuloiselle kukaan ehdota kuulosuojaimien käyttöä konttorissa.

Tilanne on ristiriitainen. Ongelmani, jota en edes ollut tiedostanut, ratkesi kuulolaitteen myötä. Samalla ratkai-

su ongelmaan määrittää minut vammaiseksi ja muuttaa ihmisten suhtautumista minuun eri tilanteissa. Osa kokee vammaani kiusallisena, osa ei noteeraa asiaa mitenkään. Aikaisemmin olen pärjännyt työssäni ilman mitään mukautuksia ja ilman kuulolaitetta. Nyt kuulolaitteen myötä minulla on tarve rauhalliseen työtilaan. Kuulolaitteet, kun voimistaa kaikki hälyäänetkin. Väitän, että pyyntööni suhtauduttiin eri tavalla, kun perusteenani pyyntööni oli kuulovamma eikä keskittymisvaikeudet.

Vuoden kokemus vammaisuudesta ja kuulolaitteen käytöstä on lyhyt. Suu-

rimmaksi osaksi kuulolaitteiden käyttäminen on ollut myönteinen kokemus. Olen aina tykännyt uudesta elektronikasta. Kuulolaitteeni ovat käytännössä Bluetooth-kuulokkeet. On aika mukavaa, kun voi kuunnella esimerkiksi yliopiston luentoa siivotessa. Laitteeni ovat erittäin pieniä kooltaan, joten niitä ei edes huomaa. Kuulolaitetta ei pidä hävetä eikä pelätä. Loppujen lopuksi elämä on helpottunut, vammaisenakin.

*Taru Reinikainen
Helsinki*

Kuvituskuva: Unsplash

Kutsu kevätkokoukseen

**Helsingin Kuuloyhdistys ry:n kevätkokous pidetään
torstaina 25.3.2021 klo 17 alkaen Helkan tuvalla.
Kokouksessa on kirjoitustulkkkaus.**

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat, sekä kutsutaan mahdolliset kunniajäseneet.

Pyydämme ilmoittautumaan etukäteen viimeistään 14.3.2021 mennessä.

Suosittellemme osallistumaan kokoukseen etäyhteyden välityksellä. Tarkemmat ohjeet lähetetään ilmoittautuneille sähköpostiin ennen kokousta. Mikäli haluat osallistua kokoukseen paikan päällä, huomioithan erityisjärjestelyt mahdollisesti vallitsevan tilanteen vuoksi.

**Ilmoittautuminen ensisijaisesti kotisivujen kautta osoitteessa
www.helky.fi/ilmoittaudu**

Voit ilmoittautua myös tekstiviestillä numeroon 040 707 7376 tai sähköpostilla osoitteeseen sihteeri@helky.fi - samasta osoitteesta saat pyynnöstä kokousasiakirjat viikkoa ennen kokousta.

Helsingin Kuuloyhdistys ry:n hallitus

Helsingin
Kuuloyhdistys ry

Hallituspalsta

Vuosi vaihtui, hallitus vaihtui. Ville Myllymäki lähti uusiin haasteisiin, Matti Kumpulainen valittiin puheenjohtajaksi. Uusina jäseninä hallitukseen nousivat Tiina Aalto ja Taru Reinikainen. Muutoin hallituskokoonpano pysyi samana. Tehtäviä ja vastuualueita käytiin läpi tammikuun järjestäytymiskokouksessa. Tiina Aalto valittiin varapuheenjohtajaksi, Taru Reinikainen sihteeriksi ja Anneli Salmevaara jatkaa rahastonhoitajana. Olli Mäkinen ja Johanna Suomalainen jatkavat jäseninä sekä toimivat muun muassa yhdistyksen toimitalan kunnossapito- ja tupavastaavina. Vaikka yhdistyksen varsinainen toiminta onkin poikkeustilanteen aikana rajoitettua, lakisääteiset hallinnolliset tehtävät työllistävät hallitusta pitkin vuotta.

UUSIEN HALLITUKSEN JÄSENTEN ESITTELY:

Tiina Aalto

Olen Tiina Aalto, syntymästani saakka huonokuuloinen. Käytän kuulokojetta ja huuliolukua. Asun Espoossa Jounin kanssa. Aikuiset lapset ovat jo lentäneet pesästä. Ammatiltani olen kemisti ja olen Orion Oyj:n palveluksessa.

Olen liittynyt Helsingin kuuloyhdistykseen jo 1970-luvulla ihan nuorena tyttösenä. Silloin olin aktiivisesti mukana nuorten toiminnassa Desibelissä, mm. sihteerinä. Lentopalloakin tuli pelattua. Väliaikana keskityin lapsiin ja sittemmin 2010-luvulla tulin takaisin mukaan aktiiviseen toimintaan aloittamalla KLP-toiminnassa.

Tällä hetkellä toimin Uudenmaan piirin varapuheenjohtajana, tosin viimeistä vuotta. Nyt uutena pestinä Helkyn varapuheenjohtajana 2021 lähtien.

Olen Kopola-fani, ainakin käsityö- ja retkeilyviikonloput ovat lähellä sydäntäni. Harrastan lenkkeilyä, lukemista, käsitöitä, moottoripyörämatkailua ja ystävien tapaamista.

Taru Reinikainen

Olen sydämeltäni järjestöihminen, jolle järjestöissä toimiminen on ollut nuoresta asti harrastus. Harrastus on muuttunut vuosien myötä ammatiksi järjestössä. Koulutukseltani olen yhteisöpedagogi (YAMK) ja töissä olen Ammattiliitto Pro:ssa sopimusalavastaavana. Vastaan nykyisin kemian alan työehtosopimuksesta ja edunvalvonnasta. Töiden ohella opiskelen hallintotieteen maisterin tutkintoa Itä-Suomen yliopistossa, pääaineeni on siviilioikeus. Helkyn hallituksessa pidän muun muassa hallinnon paperit järjestyksessä sihteerin roolissa.

Helkyn toimintaan lähdin mukaan, koska minulla todettiin reilu vuosi sitten kuulonalenema molemmissa korvissa. Minulle tärkeää toiminnassa on vaikuttaa kuulovammaisten edunvalvontaan ja oikeuksien parantamiseen sekä olemassa olevien oikeuksien toteutumiseen, erityisesti työelämässä. Vuodet ay-liikkeen palveluksessa ovat tehneet tutuiksi sekä työpaikkojen hyvät käytännöt että nurjat puolet. Valitettavasti meillä on vielä paljon parannettavaa yhdenvertaisuusasioissa sekä palveluiden saatavuudessa ja saavutettavuudessa.

Harrastan veneilyä yhdessä aviomieheni Jyrkin kanssa. Bridgeä pelaan aina kun mahdollista.

Kuinkas tässä tosiasioille näin kävi?

Teksti: Vesa Kumpulainen

Björn Wahlroos kirjoittaa muuten ansiokkaassa kirjassaan ”Kuinka tässä näin kävi?” sotakorvauksista naljailevaan ja vähättelevään sävyyn sekä kertoo paikoin hassuja käsityksiä konepajateollisuuden toiminnasta ja kehityksestä. Kirja on provosoivaa jatkoa vuonna 2014 julkaistulle Wahlroosin artikkelille ”Sotakorvausmyytti”, jonka Hannu Rautkallio toimittanut. Wahlroos esittää ambivalentteja mielipiteitä teoksessa ja artikkelissa.

”(Sota)korvausten taloudellisia vaikutuksia tarkasteltaessa on muutenkin hyvä pitää mielessä, että ne eivät tuoneet mitään, mitä täällä ei entuudestaan ollut; ei raaka-aineita, ei tuotekehittelyä, ei tietotaitoa – eikä varsinkaan maksua.”

”Sotakorvausteollisuudessa ei nimittäin suosittu yrittäjyyttä.”

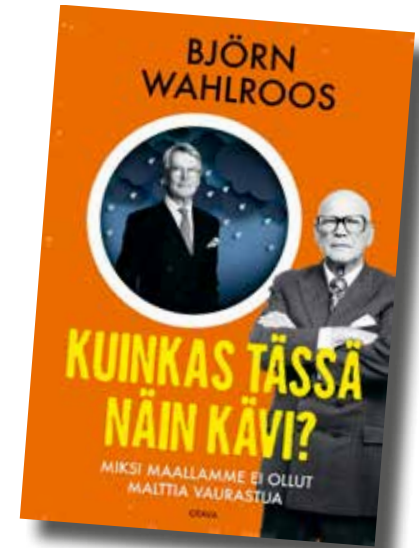
”Yksikään merkittävä suomalaisyritys ei ole syntynyt sotakorvaustuotannosta.”

Siksi lienee paikallaan kerrata tosiasioita ja ymmärtää, että sotakorvauksista suoriutuminen on ”talvisodan ihmeeseen” verrattavissa oleva kansallinen sankariteko.

Suomen lähtökohta sotakorvaustoimituksille oli, että pääosa toimituksista olisi puunjalostusteollisuuden tuotteita. Tämä ei käynyt Neuvostoliitolle, vaan he vaativat konepaja- ja telakkateollisuuden tuotteiden edustavan kahta kolmasosaa sotakorvauksista. Suomessa ei ollut tarvittavaa kapasiteettia eikä vaadittuja koneita ja aluksia ollut aikaisemmin Suomessa valmistettu. Suomi sai hieman lievennyksiä Neuvostoliiton vaatimuksiin ehtiäkseen rakentaa tarvittavan tuotantokyvyn ja osaamisen. Kapasiteetin laajennus-

vaatimuksen tueksi Stalin lupasi vuonna 1945 Kremlissä vierailleelle kulttuurivaltuuskunnalle Neuvostoliiton ostavan konepaja- ja telakkateollisuudelta tuotteita moninkertaisen määrän korvaustoimitusten jälkeen. Suomi joutui hallinnollisella päätöksellä organisoimaan vaadittavan tuotannon olemassa oleviin yrityksiin, koska muihin järjestelyihin ei ollut aikaa. Kaikki nykyiset merkittävät yritykset ovat saaneet elinvoimansa sotakorvauksista ja niitä seuranneesta idänkaupasta. Korvaussopimuksista vastuussa olleille konepajoille hankittiin vuoteen 1948 mennessä muun muassa tuhat uutta työtökönä. Yrittäjyyttä ei Wahlroosin mukaan suosittu, mutta yrityksiä perustettiin sodan jälkeen massoittain ja maassa elettiin korkeasuhdanteessa. Uudet syntyneet yritykset toimivat korvausvastuussa olevien yritysten alihankkijoina. Esimerkiksi Ares Oy:n oma osuus käsitti vain kuusi prosenttia kokonaistoimituksesta ja muu osuus tuli suomalaisilta alihankkijoilta. Ammattikoulujen opetuskäyttöön tarkoitettujen koneiden otettiin tuotannolliseen käyttöön samoin kuin usean puunjalostuslaitoksen korjauspajat. Diktatoriset valtuudet omaava Sotakorvausteollisuuden valtuuskunta Soteva antoi tuontilisenssejä alihankkijoille ja takasi valtion varoista hyvän katteen sisältävät maksut korvaustoimittajille. Yritykset, muun muassa Wärtsilä ja Teljän tehtaot, syllistyivät myös ylihinnotteluun. Tästä syystä Teljä joutui aikanaan Rauma-Repolan haltuun.

Neuvostoliiton vaatimuksesta yritysten piti laatia ”tuotekehityksenä” toteutuskelpoiset suunnitelmat ja työpiirustukset, jotka luovutettiin toimitusten mukana moninkertaisina paperisarjoina. Dokumentaatio muodosti tonnimääräisesti painavan osan korvaustoimituksia. Vaatimus koski myös ulkomailta hankittuja koneita ja laitteita. Suomi sai torjuttua tältä osin vaatimukset pit-

kän väännön jälkeen perustelemalla, ettei hankintaan sisällynyt immateriaalioikeuksia kansainvälisen kauppatavan mukaisesti. Sotakorvaustavaran tuotantoon liittyi teollisuusvakoilu. Neuvostoliiton omissa tehtaissa tehtiin havaintoja tuotannossa ja työpiirustuksia käytettiin kopioiden valmistamiseen.

Keskeisenä alihankkijana toimi Ruotsin metalliteollisuus, josta myös saatiin tuotannonohjaus- ja työnsuunnittelujärjestelmät konepajateollisuudelle. Ruotsista lainattiin muun muassa kaapeleiden valmistukseen tarvittavia koneita. Ruotsin metallityöväen viiden kuukauden lakko aiheutti sotakorvaustoimituksille huomattavaa haittaa ja Suomi joutui maksamaan myöhästymismaksuja Neuvostoliitolle. Neuvostoliitto ei hyväksynyt lakkoa ylivoimaisena esteenä.

Monet Euroopan maat saivat osansa Suomen sotakorvaustilauksista. Valittavasti toimitukset Euroopasta usein myöhästyivät ja aiheuttivat siten sakkoina lisäkustannuksia Suomelle. Laite- ja raaka-ainetoimituksia hankittiin myös Yhdysvalloista. Sotakorvausten rahoittamiseksi Suomi sai Yhdysvalloilta huo-

mattavan dollariluoton epävirallisena Marshall-apuna, joka usein unohdetaan.

Neuvostoliitto oli velkojana hankala soveltaessaan toimitusten myöhästymisklausuleja. Koko toimitus katsottiin myöhästyneeksi, jos jostain koneesta tai aluksesta puuttui merkityksettömiä osia. Laatuvaatimukset olivat äärimmäisen tiukkoja. Neuvostoliiton tarkastajat kiersivät tehtaissa tekemässä laadunvalvontaa ja Sotevaa painostettiin kirjeitse parantamaan laatua. Valimoissa oli usein ongelmia. ”Venäläistä laatuajattelua” ei hyväksytty, vaan tuotteiden piti olla viimeisintä tekniikkaa ja korkeinta laatua. Suomen metalliteollisuuden kyky suunnitella uutta ja toteuttaa suunnitelmia kehittyi sotakorvausten ansiosta merkittävästi. Sotakorvausten tultua suoritetuksi Sotevan puheenjohtajana toiminut Svante Sundman kirjoitti:

”Sotakorvausten suorittaminen on – sen kansantaloudellisesti kielteisestä luonteesta huolimatta – antanut voimakkaan sysäyksen metalliteollisuudelle, lähinnä konepaja- ja laivanrakennusteollisuuden kehitykselle. Nämä ovat sotakorvausten johdosta saavuttaneet tason, johon ne normaalisti olisivat päässeet kenties vain vuosikymmenien aikana. Entiseen verrattuna sisältää teollisuutemme nykyinen taso lisättyä tuotantokykyä sekä suunnittelussa että valmistuksessa, lisättyä tarkkuutta laadussa ja viimeistelyssä, kasvanutta asiantuntemusta tuotannon rationalisoinnissa, lisättyä joustavuutta toimitusaikojen supistamisessa sekä enemmän kokemusta vientikaupan vaatimuksissa.”

Sotakorvausten jälkeen käytiin bilateraaliakauppaa, jota Neuvostoliitto harjoitti samanlaisena myös toisen kapitalistivaltion, Intian kanssa. Neuvostoliitto ylläpiti vaihtokauppaa Stalinin anta-

man lupauksen mukaisesti 40 vuoden ajan. Muutokset kaupan volyymissä aiheutuivat pääasiassa raakaöljyn maailmanmarkkinahinnan vaihteluista, koska Neuvostoliitosta ei löytynyt riittävästi tasepainottavaa vaihdettavaa. Vienti pysyi kuitenkin korkeana, poliittisen oikeiston mielestä liian korkeana.

Suomen metalliteollisuus sai Neuvostoliiton kaupan ansiosta kehittyä maailmanluokan toimijaksi. Kotimaisuusvaatimus oli lailla turvattu idän viennille. Kaikki merkittävät konepajayritykset – Ahlström, (Suomessa toimivat Andritz ja Sulzer), Kone, Konecranes, Metso, Nokia, Valmet Wärtsilä ja suurin osa ns. Mittelstand-yrityksistä – ovat olemassa ainoastaan sotakorvausten ja idänkaupan ansiosta vastoin Wahlroosin esittämiä outoja käsityksiä. Kauppa oli konepajoille erityisen kannattavaa, koska ostajan neuvottelijat olivat harvoin hintatietoisia. Sopimukseen oli päästävä, koska tavaranvaihto oli kiintiötetty, ja hinnoista tinkiminen oli siksi usein lapsellista vetoamista kymmenesosaproentin tarkkuudella laitekokonaisuuden tai koneen kalleuteen verrattuna ”maailmanmarkkinahintaan”. Maksu sotakorvauksista saatiin moninkertaisena takaisin itäviennin ylihinnoiteltuina toimituksina.

Suomalaiset konepajayritykset saivat hyvän aseman kaikissa sosialistimaissa Neuvostoliiton-kaupan referenssien ansiosta. Talvisotaa ihailtiin yleisesti ja tällä seikalla oli kaupallista merkitystä. Kahdenvälisen vapaakauppasopimusten (Kevsos) lopputuloksena tullit poistuiivat Suomen vienniltä useimmissa Itä-Euroopan maissa vuonna 1972. Suomalaisten yritysten asema parani kilpailussa länsisaksalaisten kanssa.

Yrityskenttä koki kovia Neuvostoliiton romahdettua ja kauppavaihdon pysähdyttyä. Suomelle jäi saatavia, joita Suomen pankki ei bilateraali-kaupan clearing-tililtä voinut viejille maksaa. Suhteellisesti suurin kärsijä lienee ollut Raute. Venäjä maksoi velan vuosia myöhemmin puolustusvoimien kalustotoimituksilla.

Neuvostoliiton hajoamisen lisäksi yritysten toimintaa vaikeutettiin väärällä rahapolitiikalla. Pankit luotottivat anteliaasti kaikkea liiketoimintaa ensisijaisesti valuuttakoreilla 80-luvun loppupuolella. Yliarvostettu markka haittasi vientiä, jolloin devalvaatioiden iskiessä jyrkästi supistuneeseen tuotantoon, tuhansia ptk-yrityksiä kaatui rahoitusvaikeuksissa.

Valtio jatkoi vaikutukseltaan sotakorvausten kaltaista tukea Nokialle, joka sai koko 90-luvun ajan puolet yritysten tuotekehitykseen suunnatuista huomattavista avustuksista. Kun Nokian kasvu edellytti koulutettua työvoimaa, vähennettiin koneosaamisen ammattikoulutusta kymmenesosaan aikaisemmasta. Konetekniikan korkeakouluinsinöörien koulutuksessa alettiin suosia enemmän tuotantotaloutta tekniikan kustannuksella, mistä on ollut seurauksena pin-tapuolisella asiantuntemuksella varustettuja koneinsinöörejä. Teknikkokoulutuksen lopettamisen myötä konepajojen työnjohtajien rekrytointi on vaikeutunut.

On käynyt selväksi, ettei poliittisin päätöksin kyetä uudistamaan työmarkkinoita eikä ammattitaitoisen työvoiman saantia turvaamaan. Näköalattomuus on johtanut kasvu- ja investointihaluttomuuteen, jonka vuoksi menetetään suuria mahdollisuuksia, koska konepajateollisuuden investoiminen synnyttää hallalla työpaikkoja verrattuna esimerkiksi puunjalostusteollisuuteen.

Wahlroos arvelee sotakorvausten toimittamisen aikoihin vallinneen poliittisen ilmapiirin, jossa valtio olisi voinut tilata saman määrän koneita, laivoja ja vetureita oman infrastruktuurinsa käyttöön ilman korvausten maksamista. Meillä on nyt tilaisuus testata Wahlroosin ajattelua. Vasemmistohenkisen hallitus, jonka keinovalikoimaan sotakorvaustilaukset sopivat. Noin 10 miljardin investoinnit kahdeksan vuoden aikana saisivat Suomen uljaaseen nousuun. Rahoitus valtion budjetista hieman kulueriä järjestelemällä ja sopivalla lisävelalla olisi täysin realistista. Maa pelastuisi.

Aktiivitoiminta

Yhdistyksen toiminta nojaa vahvasti jäsentensä aktiivisuuteen. Hallituksen päävastuulla on kantaa lakisääteinen hallinnollinen vastuu ja jos aikaa ja jaksamista riittää, järjestää muuta toimintaa jäsenilleen siinä ohella. On tärkeää, että myös jäsenet osallistuisivat aktiivisesti toiminnan järjestämiseen.

Monet pitkäaikaisista aktiiveistamme ovat ikääntymisen tai muun synn seurauksena luopuneet vetovastuusta. Jotta toimintamme pysyisi virkeänä ja monipuolisena, tarvitsemme uusia henkilöitä ottamaan vetovastuuta tilaisuuksista ja tapahtumista. Ideoita riittää kyllä, mutta vastuunkantajia on harvassa. Yhdistys tarjoaa erinomaiset puitteet sekä taustatuen toiminnalle.

Tapahtumatyöryhmä suunnittelee ja toteuttaa kuluvan vuoden aikana yhteisiä tilaisuuksia ja tapahtumia, joita voivat olla esimerkiksi risteily, kesäretki, viihdepainotteinen iltama tai vaikkapa kuulautotapahtuma. Kirsi Mikkanen aloittaa tapahtumatyöryhmän vastuushenkilönä ja kerhonvetäjien yhteishenkilö-

nä. Tapahtumatyöryhmän muita jäseniä ovat tällä hetkellä Tiina Aalto ja Anneli Salmevaara. Mikäli olet kiinnostunut tulemaan tapahtumatyöryhmään mukaan tai vetämään säännöllistä toimintaa, olethan yhteydessä sähköpostilla osoitteeseen **tapahtumat@helky.fi**

KUULOSET-LEHDEN TOIMITUSKUNTA

Kuulokset-lehti on yhdistyksemme pitkäikäinen jäsenlehti, jonka toimikuntaan tarvitaan uusia jäseniä. Matti Kumpulainen hoitaa tilapäisesti lehden toimitusta siihen asti, kunnes löydämme sopivan henkilön ottamaan kokonaisvastuun lehdestä. Tarvitsemme ainakin vastaavan päätoimittajan ja oikolukijan. Taittopalvelut saamme kirjapainon kautta. Lisäksi jutut, kuvat, piirustukset, aivopähkinät, ristikot yms. ovat aina tervetulleita.

Mikäli olet kiinnostunut toimimaan lehden vastaavana toimittajana, oikolukijana tai lehden avustajana, otathan yhteyttä sähköpostilla osoitteeseen **kuulokset@helky.fi**

Kerhonvetäjät

Heini Mäkinen
Vertaistapaamiset
heini.makinen@helky.fi
044 540 7699

Timo Nikkinen
Keilailukerho "Keilabeli"
timo.nikkinen@helky.fi
045 149 4442

Sari Kivimäki
Viitottu puhe
sari.kivimaki@helky.fi

Sirpa Korkeamäki
Vertaistapaamiset
sirpa.korkeamaki@helky.fi
040 828 2523

Tuula Marttinen
Vertaistapaamiset
tuula.marttinen@helky.fi
050 341 1454

Viivi Kilpeläinen
Junioritoiminta ja nuorten salibandy
viivi.kilpelainen@helky.fi

Helkyn kevätkauden etätapaamiset ja loppukevään luontoretki

Etätapaamiset alkavat kello 17. Tilaisuuden vetäjä tilaa tapaamisiin kirjoitustulkkauksen.

Jokaiseen etätapaamiseen **pitää ilmoittautua erikseen** sähköpostitse. Ilmottautuessa annat sähköpostiosoitteesi, johon lähetämme ennen tapaamista linkin, jonka kautta pääset liittymään mukaan tapahtumaan. Sähköpostiosoitteenne tarvitaan myös tulkkeja varten.

24.2.2021 klo 17–20.30

Vertaisseuraa etätreffeillä.

Vaihdetaan ajatuksia ja kokemuksia arjessa jaksamiseen.

Ilmoittautuminen:

sirpa.korkeamaki@helky.fi 20.2.2021 mennessä.

Tilaisuudessa on kirjoitustulkkkaus.

15.3.2021 klo 17–19

Keskustelua työssäjaksamisesta -vertaisseuraa etänä.

Maskit, etäpalaverit ja uudet rutiinit – moni asia on muuttunut ja vaikuttanut ihmisten, erityisesti huonokuuloisten, työarkeen.

Ilmoittautuminen:

heini.makinen@helky.fi 14.3.2021 mennessä.

Tilaisuudessa on kirjoitustulkkkaus.

22.3.2021 klo 17–19

Sukututkimusluento

Suomen Sukututkimusseurasta Juha Vuorela kertoo, miten pääset alkuun sukututkimuksessa. Luento pidetään etätapaamislustalla.

Ilmoittautuminen:

tapahtumat@helky.fi 15.3.2021 mennessä.

Tilaisuudessa on kirjoitustulkkkaus.

24.3.2021 klo 17–20.30

Vertaisseuraa etätreffeillä.

Vaihdetaan ajatuksia ja kokemuksia arjessa jaksamiseen.

Ilmoittautuminen:

sirpa.korkeamaki@helky.fi 20.3.2021 mennessä.

Tilaisuudessa on kirjoitustulkkkaus.

21.4.2021 klo 17–20.30

Vertaisseuraa etätreffeillä.

Mitä sinulle kuuluu? Kuinka voit?

Ilmoittautuminen:

sirpa.korkeamaki@helky.fi 17.4.2021 mennessä.

Tilaisuudessa on kirjoitustulkkkaus.

5.5.2021

Luontoretki. Mietimme kesän ja syksyn tapahtumia ulkona.

Lähdemme retkelle kello 13.00 Uutelan Kahvila Kampelan edestä. Tulethan ajoissa paikalle. Retken aikana tutustumme Uutelaan ja Aurinkolahteen ympäristöineen. Toivon mukaan sää suosii retkeämme! Tilaisuuteen ei ennakkoilmoittautumista. Tilaisuudessa ei ole kirjoitustulkkkausta.

Vetäjänä Sirpa Korkeamäki.

Kuvituskuva: kuviasuomesta.fi / Joona Kotilainen

PAIKKA

Helkan tupa
Haagan urheilutie 12
00320 Helsinki

HELMIKUU

1.2.2021 klo 12.30–15
15.2.2021 klo 12.30–15

MAALISKUU

1.3.2021 klo 12.30–15
15.3.2021 klo 12.30–15
29.3.2021 klo 12.30–15

HUHTIKUU

12.4.2021 klo 12.30–15
26.4.2021 klo 12.30–15

TOUKOKUU

3.5.2021 klo 12.30–15

Helkyn kuulolähipalvelu on saajalleen maksutonta palvelua, joka ei edellytä yhdistyksen jäsenyyttä

Autamme esimerkiksi seuraavissa asioissa:

- pariston vaihto (voit tuoda omasi tai ostaa palvelun yhteydessä)
- kuulokojeen korvakappaleen puhdistus ja letkun vaihto (myymme letkua tarvittaessa)
- varaosien vaihto, kuten mikrofonin suodattimet, vahasuodattimet, kourut (ota oma varaosa mukaan)
- kysyttävää kuulolaitteesta? ota käyttöohje mukaan niin selvitämme yhdessä
- meiltä saat myös vertaistukea kuulovamman kanssa elämisestä

Myytävät tuotteet: paristot 13, 312, 675 ja 675 implant

Jäsenhinnat Helsingin Kuuloyhdistyksen jäsenille:

5 € /kiekko

3 kiekon tarjous: 12 €

10 kiekon rasia: 40 €

Ei-jäsen hinta: 10 € /kiekko

Kuulokojeen letkut

V-koukkuletku 5 € / kpl

Suora letku 1 € / n. 20cm

Helkan tuvalla on mahdollisuus maksaa kortilla (SUOSITUS) tai käteisellä. Ajantasaiset tiedot päivystyksistä: www.helky.fi

Kuulolähipalveluvastaava:

Heini Mäkinen Puh. 044 5407 699 / heini.makinen@helky.fi

Kuvituskuva: kuviasuomesta.fi / Roine Pirainen

